

Када је пре више деценија написала познате стихове: “Србија је велика тајна, не зна ноћ шта дан кува...”, наша славна песникиња, разуме се, није ни слутила да би се они једнога дана могли односити и на овогодишње изборе у њеној родној земљи. За њих се такође може рећи да спадају у “велику тајну”, да се дуго није знало “шта дан кува” (а ноћ још мање), и да су, најзад, многи грађани, без обзира на то да ли су се појавили на бирачким местима или нису, били веома изненађени њиховим коначним исходом. Они који су изборе бојкотовали и остали код својих кућа или су на њима учествовали убацивањем неважећих листића могли су по образовању нове Народне скупштине и Владе Србије да кажу како су непогрешиво предосетили послеизборне намештаљке које су гласовима бирачког тела дале нови смисао.

Како се показало, ови изборни песимисти били су у праву, јер на власт није дошла коалиција за коју је гласала већина бирача, већ друга, измењена и неочекивана, те можда није нетачна помисао да су бирачи на изванредан начин изиграни а њихова воља злоупотребљена. Власт у Србији преузела је новокомпована коалиција, образована после избора, и то након вишеседмичних донунђавања, преговора, погађања и нимало скривених уцена страначких вођа. Стицајем околности, носећу улогу у овој политичкој трговини имала је Социјалистичка партија Србије (уосталом, она се у сличним приликама и раније изврсно сналазила), а која је, напослетку, успела да задобије знатно већи комад власти но што би јој – сразмерно бирачком телу – припадао.

Као и много пута досад, политичари су смислили и одиграли игру која њима највише одговара, не показујући да их се тиче шта о њој мисле обманути бирачи, нити се оптерећујући питањем: да ли ће их они, можда, казнити на неким следећим изборима (уколико их ти исти политичари, поново не заведу примамљивим обећањима, које ће заборавити већ следећег јутра после избора.)? После овогодишњих избора, стара игра је добила и нови назив: “прекомпоновање”, што је, несумњиво, само обичан еуфемизам за бескрајне преговоре, надмудривања и условљавања страначких вођа. Највидљивија последица ове политичке игре са новим именом је савезништво партија које су се бирачима досад представљале са тобоже различитим програмима и оријентацијама: левом, десном и оном у центру или мало више лево од центра или нешто мало више

“Прекомпоновање” - ново име за стару игру

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 20 септембар 2012 19:09

десно од њега. Вишегодишње непомирљиве разлике и поделе престале су да постоје, дугогодишње увреде и изливи мржње преко ноћи су заборављени, ратне секире закопане, а што је све новим коалиционима партнерима отворило пут у нове радне победе.

Успоставивши блиску сарадњу у Народној скупштини и Влади Србије, нове и новокомпоноване коалиције схватиле су да се налазе на најбољем путу и да би, несумњиво, била велика грешка ако се задовоље дотадашњим успехом. Олићко је што су освојили власт на републичком нивоу, али је морају приграбити и покрајинама и општинама земље. На исти начин како је Србија добила “прекомпоновану” народну скупштину и Владу, на исти начин је “прекомпоновати” и локалне власти. Овако тако изгледати исто као и републичке, а што ће, према објашњењу твораца ове идеје, омогућити њихову много бољу узајамну сарадњу. Циљ им је, заправо, иако то изричито не помињу - да се докопају власти и части на свим нивоима. А пошто власт не пита за цену, није било много тешко пронаћи присталице “прекомпоновања” широм Србије. те је оно, изузев у Београду и још два три места, успешно обављено у градовима и општинама Србије. На тај начин, и најљући и дугогодишњи политички противници добили су и искористили прилику да “пронађу заједнички језик” и крај свих доскорашњих програмских различитости, које се све више смањују и све мање примећују. Што се све, нема сумње, чини за “добробит свих грађана Србије”. А којима, после “прекомпоновања” на свим нивоима, не преостаје ништа друго до да се помире са изненађењима наше политичке сцене на којој никад није досадно. .

Вероватно је поступак “прекомпоновања” разочарао и можда чак наљутио добар део бирачког тела, али би оно, ипак, требало да га посматра и са ведрије и практичније стране. Наиме, из њега је могуће извући не само поуке већ и корист за сиромашну касу државе Србије. Изборни процес може се поједноставити и, самим тим, знатно поједноставити, тако што одсад локалне изборе више не би ни требало расписивати.

“Прекомпоновање” - ново име за стару игру

Пише: Војислав М. Станојчић
четвртак, 20 септембар 2012 19:09

Довољни ће бити само републички избори, после којих ће се у најкраћем могућем року, а на основу постотка посланика, образовати и скупштине по градовима и општинама у читавој земљи. Скупштинске странке, према броју својих посланика, добијаће одговарајући број одборничких мандата и у локалној власти и додељивати их својим најбогатијим, највернијим и најпожртвованијим члановима са најдужим партијским стажом. Прихватањем и остварењем овог предлога смањиће се број неопходних “прекомпоновања”, изборни процес убрзати, донети и знатне уштеде буџету државе, а бирачи сачувати од непотребних разочарања и потреса.